

Warszawa, 27 kwietnia 2018 r.

Szanowny Pan
Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z wywiadem, którego udzielił Pan Dziennikowi Gazeta Prawna w dn. 24 kwietnia br., pt. „Minister Środowiska powalczy o recykling”, w imieniu Fundacji ProKarton pragnę odnieść się do sformułowania, które w bardzo niekorzystnym świetle stawia kartony do płynnej żywności.

W naszym odczuciu następujące stwierdzenie: „[...] *Ważną rzeczą jest też polityka produkcji opakowań, by były one w miarę jednorodne. Dla przykładu powiem o kartoniku po soku. Gdy jest on zrobiony ze sklejonych ze sobą folii i papieru i nie da się ich rozkleić, to jest to odpad nienadający się do recyklingu. Trzeba unikać opakowań, które są niejednorodne*” uważamy za nieuprawnione i wielce krzywdzące dla ogromnej rzeszy podmiotów, które przez ostatnie 12 lat (pierwsza konferencja, na której padło hasło „dobrowolne porozumienia” - maj 2006 r. w Zakopanem. Pierwszy pilotażowy recykling kartoników w Mondi w listopadzie 2006 r.) mocno angażują się w stworzenie sprawnie działającego systemu zbierania i recyklingu opakowań wielomateriałowych, w tym przede wszystkim odpadów wielomateriałowych po kartonach do mleka i soków.

Wokół opakowań wielomateriałowych (kartony do mleka i soków) narosło w przeszłości w Polsce wiele nieuprawnionych uprzedzeń i negatywnych stereotypów. Pragniemy przedstawić Panu Ministrowi stan faktyczny.

1. Kartony do płynnej żywności nadają się doskonale do recyklingu i są recyklingowane w Polsce

Zużyte kartony po mleku i sokach to **wartościowy surowiec wtórny**. W przeważającej mierze (średnio w ok. 75%) składają się z papieru. Papier używany do ich produkcji pochodzi bezpośrednio z substancji drzewnej, tak więc odzyskane z nich włókno celulozowe charakteryzuje się parametrami zbliżonymi do celulozy pierwotnej, w związku z czym jest bardzo cenione i poszukiwane przez przemysł papierniczy. W tym miejscu należy dodać, że papier jest **surowcem w pełni odnawialnym**. Odpowiedzialne zarządzanie substancją leśną sprawia, że źródła pozyskiwania tego surowca są praktycznie niewyczerpane, a każde wycięte drzewo zastępowane jest nowymi nasadzeniami. Celuloza przeznaczona do produkcji kartonów do płynnej żywności pochodzi z surowca drzewnego pozyskiwanego z lasów objętych certyfikacją uznanej organizacji międzynarodowej Forest Stewardship Council - FSC®.

Proces recyklingu kartoników w papierniach to prosty proces fizyczno-mechaniczny. Wysortowane opakowania kartonowe podlegają rozwłóknieniu w tzw. *rozwłókniaczu makulatury*. Wrzucone do rozwłókniacza kartony są zalewane wodą w temperaturze otoczenia i poddawane ruchowi wirowemu

przez ok. 30 min. W wyniku procesów tarcia i działania wody, wszystkie warstwy opakowania zostają od siebie skutecznie oddzielone.

Recykling kartonów do płynnej żywności prowadzony jest obecnie w 3 polskich papierniach, tj. MONDI Świecie, BESKIDY Wadowice oraz TOP Tychy. Odzyskane włókno celulozowe wysokiej jakości jest wykorzystywane głównie w produkcji tektury falistej, na którą popyt jest praktycznie nieograniczony (np. produkowane są z niej opakowania zbiorcze do produktów spożywczych i przemysłowych) oraz różnorodnych papierów higienicznych.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 16 kwietnia 2014r., w 2017 r. w kategorii odpadów wielomateriałowych z przeważającym udziałem papieru (kartoniki po sokach i mleku stanowią ok. 85% tej pod-kategorii) wymagany był poziom 30% recyklingu i według naszej wiedzy ów zakładany poziom został osiągnięty. Warto podkreślić, iż poziom recyklingu dla jednorodnych opakowań z tworzyw sztucznych wynosi docelowo (w 2020 roku) – 23,5%. Jak wynika z tego porównania, wielomateriałowe kartoniki są zagospodarowywane w znacznie wyższym procencie aniżeli jednorodne opakowania z tworzyw sztucznych. Zebrane i zrecyklingowane kartoniki powiększają masę i poziom recyklingu do jakiego są zobowiązane gminy. Kartoniki po sokach w całości są pozyskiwane w RIPOK-ach i **pochodzą wyłącznie z gospodarstw domowych**. Argument o nierecyklingowalności kartonów do płynnej żywności uznajemy więc za nieuprawniony.

Recykling opakowań kartonowych do płynnej żywności nie stanowi z punktu widzenia istniejących technologii większego problemu – to na czym należy się skupić to rozwój infrastruktury w obszarze pozyskiwania odpadów opakowaniowych z rynku, w tym przede wszystkim odpadów pokonsumenckich, poprzez propagowanie zasad segregacji u źródła oraz rozwój systemów selektywnej zbiórki zużytych opakowań. Oczywiście są to wyzwania, przed którymi stoi cały rynek odpadów, niezależnie od tego czy mamy do czynienia z opakowaniami monomateriałowymi, czy wielomateriałowymi!

We wszystkich krajach UE kartony do płynnej żywności są poddawane recyklingowi. Średnia stopa recyklingu w krajach UE wyniosła w 2016 r. 47%. Ten średni europejski poziom recyklingu stanowi dla nas punkt odniesienia i motywuje nas do podejmowania działań, które pozwolą nam w najbliższej przyszłości zbliżyć się do tego poziomu. Pragniemy zapewnić, że nie zabraknie nam determinacji, aby w perspektywie lat 2020-2021 ten poziom osiągnąć. W naszych wysiłkach liczymy na przychylność i wsparcie ze strony Ministerstwa Środowiska. Branża opakowaniowa z dużym zadowoleniem powitała np. Rozporządzenie Ministra Środowiska o stworzeniu standardów selektywnej zbiórki dla wybranych frakcji odpadów, które weszło w życie z dniem 1 lipca 2017 r. Mamy nadzieję, że Rozporządzenie to przyczyni się w dużym stopniu do pozyskiwania większej masy surowca, w dużo lepszej jakości.

Podsumowując, efektywne zagospodarowanie wszystkich odpadów opakowaniowych stanowi ogromne wyzwanie, a proces selektywnej zbiórki odpadów i ich recykling wymagają pełnej mobilizacji ze strony zarówno producentów, dostawców, handlu, przemysłu komunalnego i recyklingowego jak również ze strony władz centralnych, samorządowych oraz samych konsumentów.

2. Istniejące ramy prawne stwarzają sprzyjające warunki dla rozwoju procesów selektywnej zbiórki i recyklingu kartonów do płynnej żywności

Wspomniane wyżej Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów z dn. 29 grudnia 2016 r. w § 4, ust. 4 określa

m.in. standardy selektywnej zbiórki dla opakowań wielomateriałowych (w tym dla kartonów po mleku i sokach), w myśl których opakowania te powinny być zbierane w pojemnikach koloru żółtego razem z tzw. frakcją lekką, tj. odpadami opakowaniowymi z metali (np. puszki po napojach) i odpadami opakowaniowymi z tworzyw sztucznych.

Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi [Art.25] z dn. 13 czerwca 2013 r. wraz z późniejszym Rozporządzeniem z dn. 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych stworzyła dogodne warunki dla rozwoju selektywnej zbiórki i recyklingu opakowań wielomateriałowych, w tym przede wszystkim opakowań kartonowych do płynnej żywności, które w przeważającym stopniu przyczyniają się do realizowania obowiązków recyklingowych całej kategorii wielomateriałowej.

Również Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach [Art. 3.1 ust. 5] wprowadza obowiązek dla gmin stworzenia warunków dla selektywnego zbierania m.in. opakowań wielomateriałowych.

Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi została znowelizowana w listopadzie 2017 r. w sposób, który m.in. daje Ministrowi Środowiska możliwość kształtowania jednolitego celu recyklingowego dla całej kategorii wielomateriałowej (zgodnie z jednym kodem odpadu 15 01 05). Nasza branża z dużą niecierpliwością oczekuje na nowe Rozporządzenie, które określi ten cel.

3. Rys historyczny

Kartonowe opakowania do płynnej żywności są obecne na polskim rynku FMCG od blisko 30 lat. Od samego początku towarzyszyły polskiemu przemysłowi mleczarskiemu i przetwórstwa owocowo-warzywnego w procesie intensywnych przemian modernizacyjnych. Kartoniki to bowiem nie tylko samo opakowanie, ale również współpracujące z nimi w liniach technologicznych nowoczesne urządzenia przetwórcze (np. pasteryzatory, homogenizatory, wirówki do mleka, itp.) jak również wysokowydajne urządzenia nalewająco-pakujące oraz urządzenia pakowania zbiorczego. Dziś polski przemysł żywności płynnej w niczym nie ustępuje przemysłom krajów wysokorozwiniętych, a w wielu dziedzinach nawet je przewyższa (ze względu na nowoczesną bazę techniczną). Bez fałszywej skromności można powiedzieć, że dzisiejszy sukces tych branż dokonał się przy naszym istotnym udziale.

Temat opakowań wielomateriałowych jest kwestią często pojawiającą się w dyskusji na temat zasad funkcjonowania systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Praktycznie do 2007 r. ich zbiórka i recykling, mimo wszelkich prób podejmowanych przez organizacje odzysku (w tym przede wszystkim o.o. Rekopol w latach 2002-2004), była bardzo ograniczona. W wyniku wielu rozmów i dyskusji, Ministerstwo Środowiska, organizacje odzysku, organizacje branży opakowaniowej, przemysł oraz potencjalni recyklerzy i firmy zbierające odpady opakowaniowe, wypracowali koncepcję dobrowolnych porozumień. Już w połowie 2007 r., **pod patronatem Ministerstwa Środowiska**, zaczęło funkcjonować dobrowolne porozumie, w ramach którego został powołany do życia program REKARTON. **Dzięki powstaniu REKARTONU rozpoczęło się realne pozyskiwanie z rynku oraz recykling odpadów opakowaniowych po kartonach do płynnej żywności (głównie po mleku i sokach).**

Program REKARTON był oddolną inicjatywą przemysłu mleczarskiego i napojowego, który dobrowolnie zobowiązał się do przekazywania Programowi dodatkowych dopłat recyklingowych, które były wnoszone powyżej podstawowych opłat płaconych do organizacji odzysku.

Na przestrzeni 6 lat (2008-2013) użytkownicy opakowań kartonowych do mleka i soków ponieśli znaczące koszty, aby stworzyć równe warunki gry dla tego typu opakowań. Należy podkreślić, że praktycznie w całym okresie 2005-2013 nie istniały specyficzne uregulowania prawne dotyczące zbiórki i recyklingu zużytych opakowań wielomateriałowych.

Pragniemy w tym miejscu nadmienić, że również dostawcy technologii, maszyn i materiału opakowaniowego wspierali w tym okresie (nie oszczędzając energii i środków) Program REKARTON; zwłaszcza jeżeli chodzi o transfer *know-how* w dziedzinie technologii recyklingu, edukację społeczną oraz tzw. *knowledge sharing*, tj. dzielenie się doświadczeniem zdobytym na innych, bardziej zaawansowanych pod względem poziomu recyklingu rynkach.

Program REKARTON stanowił doskonały przykład wcielenia w życie zasady społecznej odpowiedzialności biznesu, ponieważ idea dobrowolnych porozumień w obszarze zagospodarowywania odpadów wielomateriałowych to jedyna jak do tej pory inicjatywa tego typu, która zmaterializowała się w postaci sprawnie funkcjonującego systemu gospodarowania odpadami, realizowanego w latach 2007-2013.

Wysiłki Programu REKARTON zostały zauważone i po 6 latach od rozpoczęcia jego funkcjonowania, z inicjatywy Ministra Środowiska, włączono instytucję dobrowolnych porozumień do polskiego prawa środowiskowego: *Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* z dnia 13 czerwca 2013 r. Od momentu włączenia dobrowolnych porozumień w ramy prawne (tj. od 01 stycznia 2014 r.), odpady wielomateriałowe z papierem jako głównym komponentem (kartony do płynnej żywności stanowią ok. 85% tej podkategorii) są zbierane i poddawane recyklingowi na skalę przemysłową.

4. Społeczna edukacja ekologiczna

Należy również zwrócić szczególną uwagę na ekologiczną edukację społeczną – od 2011 r. Fundacja ProKarton realizuje cykliczne projekty z zakresu edukacji ekologicznej oraz promocji selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych po kartonach do płynnej żywności, skierowane do wszystkich konsumentów, bez względu na wiek. Cele statutowe Fundacji są ściśle związane z edukacją ekologiczną oraz z promocją zachowań proekologicznych.

Fundacja prowadzi również cykliczną (2014-2017) działalność badawczą. W roku 2017, wspólnie z ośrodkiem badawczym Kantar TNS, Fundacja zrealizowała badanie „Polacy o segregacji odpadów opakowaniowych, w tym opakowań wielomateriałowych”, którego głównym celem było sprawdzenie poziomu wiedzy Polaków na temat recyklingu i segregacji odpadów opakowaniowych. Znajomość zasad selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych zadeklarowało 65% Polaków, podczas gdy w roku 2016 było to 60% badanych. Według deklaracji respondentów kartony po płynnej żywności stanowią najlepiej rozpoznawalny i najczęściej zbierany odpad wielomateriałowy.

Stworzenie programu edukacyjnego „Zielona Szkoła Pana Kartona”, dedykowanego uczniom szkół podstawowych, pozwoliło Fundacji w przystępny sposób dotrzeć do najmłodszych konsumentów. W pierwszej, pilotażowej edycji programu wzięło udział 700 dzieci z 11 szkół z całej Polski. Przekazanie niełatwej wiedzy o właściwym obchodzeniu się z odpadami i budowanie świadomości ekologicznej w odpowiedni, zrozumiały sposób, spotkało się z dużym zainteresowaniem ze strony dzieci i nauczycieli, co poskutkowało przedłużeniem programu o kolejną edycję. Tegoroczna „Zielona

Szkoła Pana Kartona” obejmuje ponad 1050 uczniów z 31 szkół podstawowych na terenie Polski, którzy dzięki programowi przyswoją wiedzę i właściwe nawyki ekologiczne.

Fundacja ProKarton uczestniczy również w edukacji starszych konsumentów, między innymi poprzez wspieranie różnorodnych społecznych przedsięwzięć. Fundacja co roku partneruje takim wydarzeniom jak Finał Sprzątania Świata, obchody Światowego Dnia Ziemi oraz Dnia bez Śmiecenia. Dodatkowo wspiera działania z zakresu edukacji ekologicznej organizowane przez inne organizacje ekologiczne, takie jak „Recykling Górom”, z którą w 2017 r. zorganizowała akcję „Śmieci Skrzydeł nie mają”. Fundacja ProKarton przekazuje turystom wiedzę o zasadach selektywnej zbiórki odpadów oraz stara się zmieniać ich nawyki w taki sposób, aby nie pozostawiali śmieci w górach.

Fundacja współpracuje z innymi organizacjami ekologicznymi, żeby uzyskać efekt synergii i zwiększyć „ekologiczną siłę rażenia”. Uzupełniamy się i wzajemnie inspirujemy. Edukujemy społeczeństwo, że **nie ma śmieci, są surowce**. Trzeba to dostrzec i stworzyć tak funkcjonujący system, który to uwzględni.

5. Funkcjonalność opakowania kartonowego do płynnej żywności

Jak każdy wytwór pracy człowieka, opakowania oddziałują na środowisko. Projektując opakowania należy pamiętać o całym cyklu ich życia: „*od kołyski do grobu*”. Tylko ocena całego cyklu życia opakowania pozwala ustalić rzetelne, poparte naukowymi analizami wnioski o tym wpływie. Producenci kartonowych opakowań do płynnej żywności przy projektowaniu swoich opakowań kierują się właśnie takim podejściem.

Badania przeprowadzane w wielu krajach europejskich dowiodły, że opakowania kartonowe do płynnej żywności dają wyjątkowo korzystny efekt w odniesieniu w kilku kluczowych dla ostatecznego wyniku obszarach, takich jak: zużycie zasobów kopalnych, zużycie źródeł energii pierwotnej oraz emisji CO₂. Opakowania kartonowe do płynnej żywności oferują znacznie lepszą ogólną efektywność środowiskową niż konkurencyjne systemy opakowaniowe (m.in. Instytut IFEU w Heidelbergu).

Mówiąc o cechach funkcjonalnych opakowania kartonowego do płynnej żywności należy pamiętać o następujących faktach:

- **Surowce, z których wykonane jest opakowanie są średnio w 75% odnawialne.** W zależności od formatu, pojemności, finalnego produktu i zastosowanej technologii (aseptyczna, nieaseptyczna) udział włókna celulozowego w opakowaniu kartonowym do płynnej żywności wynosi od 70% do 80%.
- **Efektywny transport materiału opakowaniowego do użytkownika.** Jeden samochód dostawczy jest w stanie dostarczyć materiał, z którego można wykonać kilkaset tysięcy jednostkowych opakowań ponieważ materiał jest dostarczany w rolach bądź specjalnych wykrojach – co minimalizuje emisję spalin.
- **Maksymalne bezpieczeństwo produktu.** W celu zapewnienia produktom pakowanym w tego typu opakowania maksymalnego poziomu bezpieczeństwa, stosuje się w nich materiały, które tę funkcjonalność zapewniają w sposób najlepszy i najmniej obciążający środowisko. Każda z warstw kartonowego opakowania do płynnej żywności pełni określoną, ważną funkcję: polietylen chroni produkt przed wilgocią oraz penetracją zanieczyszczeń i obcych zapachów

z otoczenia, cieńsza niż ludzki włos warstwa aluminium, która jest najlepszą znaną barierą chroniącą produkt, zapewnia znakomitą ochronę przed światłem, tlenem i drobnoustrojami, wreszcie papier, który nadaje opakowaniu pożądaną formę i sztywność i stabilność.

Niektóre kategorie produktów np. mleko UHT, które stanowi ponad połowę mleka konsumowanego w Polsce, nie mogłyby istnieć bez tego typu opakowania. Ponadto dystrybucja soków 100% również byłaby znacznie utrudniona. To właśnie opakowania kartonowe w tych kategoriach produktów najlepiej chronią swoją zawartość.

W przypadku produktów pakowanych w kartony nie zachodzi potrzeba stosowania konserwantów, ponieważ sam proces technologiczny przetwarzania i pakowania mleka czy soków nie stwarza takiej konieczności.

- **Wysoka efektywność transportu i dystrybucji gotowego produktu.** Karton do płynnej żywności został stworzony z myślą o nowoczesnym handlu i dystrybucji. Sam jego kształt gwarantuje możliwość maksymalnego wykorzystania powierzchni transportowej, magazynowej i sklepowej. W wersji aseptycznej produkty w kartonach nie wymagają chłodzenia (co zawsze stanowi duży wydatek energii) w transporcie, w dystrybucji ani w handlu. Kartony są lekkie (kartonik to mniej niż 5% masy produktu w opakowaniu). Sprawia to, że przewożony, czy też magazynowany jest głównie produkt, a nie jego opakowanie (redukcja emisji spalin).
- **Dostosowanie do potrzeb konsumenta.** Dzięki kartonowym opakowaniom do płynnej żywności mleko oraz soki w kartonach można transportować na duże odległości bez ryzyka pogorszenia się ich jakości (w przypadku mleka UHT i soków nie jest wymagany transport chłodniczy co oznacza dużą oszczędność energii). Kartony są wygodne w użyciu, posiadają funkcjonalne zamknięcia, są ustawne w lodówce i poza nią, nie tłuką się i są dostępne w wielu formatach i pojemnościach. Po zużyciu można je łatwo spłaszczyć, aby zajmowały mniej miejsca w pojemniku na odpady. To właśnie **w tego typu opakowaniach do konsumenta trafia pełnowartościowa, niskoprzetworzona żywność**, m.in. mleko UHT, mleko pasteryzowane, inne produkty mleczne, mleko szkolne, soki 100% czy nektary owocowe.
- **Zapobieganie marnowaniu żywności.** Z uwagi na swoje cechy karton do płynnej żywności zapobiega w dużym stopniu temu niekorzystnemu zjawisku. Z uwagi na znakomitą ochronę produktu przed światłem, tlenem, drobnoustrojami oraz przed czynnikami zewnętrznymi, doskonale zabezpiecza on płynną żywność przed zepsuciem. Produkty pakowane w technologii aseptycznej są przystosowane do transportu i przechowywania poza łańcuchem chłodniczym przez dłuższy okres czasu bez wpływu na ich jakość, właściwości odżywcze i smakowe.

Według statystyk Komisji Europejskiej w Polsce w 2010 r. zmarnowanych zostało ok. 9,4 mln ton żywności. W przeliczeniu na mieszkańca stawia nas to na piątym miejscu w Europie pod względem ilości marnotrawionej żywności. W przyjętych ostatnio rozwiązaniach dotyczących wprowadzenia gospodarki cyrkularnej, UE silnie akcentuje potrzebę zapobiegania marnotrawieniu żywności w całym łańcuchu podaży. Mocno wyakcentowany jest postulat ograniczenia strat żywności w krajach członkowskich o 30% do roku 2025 i 50% do roku 2030. Zepsuta żywność – o czym się często zapomina – staje się trudnym w utylizacji odpadem.

Kartony do płynnej żywności od momentu swojego powstania były projektowane właśnie z troską o minimalizowanie strat żywności.

- **Kartony po mleku i sokach są selektywnie zbierane i poddawane procesom recyklingu** (była już o tym mowa w p. 1 niniejszego listu).

Wymienione powyżej właściwości sprawiają, że na opakowanie kartonowe do płynnej żywności można spojrzeć jako na opakowania przyjazne zarówno środowisku jak i konsumentowi. Zrównoważona produkcja i konsumpcja przejawia się w świadomym wyborze opakowań pozwalających na minimalizację ich negatywnego wpływu na środowisko w całym ich cyklu życia.

Szanowny Panie Ministrze,

ewentualne administracyjne ograniczenie w stosowaniu opakowań kartonowych do płynnej żywności byłoby działaniem nieracjonalnym, pozbawionym środowiskowego i ekonomicznego uzasadnienia. Powodowałoby daleko idącą demotywację wśród producentów, firm komunalnych zaangażowanych w pozyskiwanie tego odpadu z rynku, recyklerów, handlu i wreszcie konsumentów, którzy w większości deklarują swój pozytywny stosunek do tego typu opakowań (wg. badań Fundacji z 2014 r. 95% konsumentów kupuje produkty w kartonikach).

Wprowadzenie administracyjnych regulacji ograniczających używanie kartonów mogłoby również spowodować odejście od wypracowanych dużym wysiłkiem dobrych praktyk w zakresie:

Segregacji u źródła i selektywnej zbiórki – w Polsce rośnie liczba osób, które znają zasady segregacji odpadów i faktycznie wprowadzają je w życie. W najnowszym badaniu Kantar TNS przeprowadzonym na zlecenie Fundacji ProKarton, 65 % badanych zadeklarowało, że wie jak prawidłowo segregować odpady opakowaniowe, podczas gdy w badaniu z kwietnia 2016 r. było to 60 % ankietowanych. Naszym zdaniem jest to efekt różnorodnych działań informacyjnych i edukacyjnych, które przekładają się na ugruntowanie codziennych nawyków Polaków w zakresie selektywnej zbiórki. Wprowadzenie jednolitego systemu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 29 grudnia 2016 r, które weszło w życie 01 lipca 2017 r.) reguluje zasady selektywnej zbiórki odpadów na terenie całego kraju. Odkąd w Polsce funkcjonuje jednolite prawo dotyczące selektywnej zbiórki, skuteczna edukacja jest łatwiejsza niż wcześniej, ze względu na to, że obecnie możemy kierować nasz przekaz do wszystkich polskich konsumentów niezależnie od miejsca ich zamieszkania. W przeszłości było to trudne do zrealizowania, ponieważ nieomal każda gmina prowadziła swój własny odrębny system zbierania odpadów, brak było ujednoczonych zasad. Wiele RIPOKów w całej Polsce wyodrębniła na swoich liniach sortowniczych ten surowiec wtórny, który jest przekazywany do papierni celem recyklingu. Wykształciły się już dobrze funkcjonujące powiązania na tej linii. Dokonane zostały też pewne adaptacje i inwestycje.

Recyklingu – opakowania kartonowe po mleku i sokach są źródłem cennych surowców wtórnych, których selektywna zbiórka i recykling pozwalają na przynajmniej częściowe uniezależnienie się od surowców pierwotnych (bardzo często pochodzących z importu). Im wyższy stopień odzyskania surowców wtórnych w drodze recyklingu i w efekcie ponownego wprowadzenia ich w obieg gospodarczy tym lepiej. Chodzi więc o to, by surowiec był zutyliczowany w sposób efektywny i aby przynosił wymierne korzyści gospodarce krajowej.

Edukacji społecznej – po wielu latach intensywnych starań konsumenci zaczynają wreszcie pomалу dostrzegać znaczenie segregacji odpadów opakowaniowych u źródła, w tym także odpadów wielomateriałowych. Ulice i lasy stały się czystsze. Szkoły wprowadzają zajęcia dydaktyczne na temat

właściwego sposobu obchodzenia się z odpadami opakowaniowymi – w tym z kartonikami. Bardzo często dzieci edukują następnie swoich rodziców.

W niniejszym piśmie starałem się możliwie kompleksowo potraktować problematykę opakowań wielomateriałowych, ale zdaję sobie sprawę, że nie wyczerpałem wszystkich wątków i zapewne nie zdołałem rozwiązać wszelkich wątpliwości. Jeżeli zajdzie więc taka potrzeba, będę zaszczycony mogąc przedstawić Panu Ministrowi więcej informacji nt. recyklingu kartonowych opakowań do płynnej żywności. Jestem do dyspozycji.

Z poważaniem,

Jan Jasiński
Prezes Zarządu
Fundacji ProKarton
biuro@prokarton.org
601 303 956

Fundacja ProKarton została założona w 2011 r. przez producentów kartonowego materiału opakowaniowego do mleka i soków. Jej celem jest popularyzacja kartonów do płynnej żywności, jako opakowań nowoczesnych i zaawansowanych pod względem ekologicznym, a także działania na rzecz edukacji ekologicznej i promocji opakowań kartonowych do płynnej żywności. Więcej informacji o działaniach Fundacji na stronie: www.prokarton.org